

Direktør på bosted: Pas på med eksperimenter

ALTINGET 17. maj 2016 kl. 8:00 |

REPLIK: Vi er nødt til at se på, hvad der fungerer og ikke fungerer i stedet for i panik at eksperimentere med nye institutioner for psykisk udsatte. Debatten i kølvandet på drabet på en ansat på Lindegården er kommet til at handle om for eller imod en ny institutionsform, mener Grete Mikkelsen, direktør for bostedet Granhøjen.

Af Grete Mikkelsen

Direktør på bostedet Granhøjen

Et døgn og ud igen. Det er hverdagen i psykiatrien, og det er hverdagen for både personale og beboere på bosteder i det offentlige såvel som det private.

Vi har på landets bosteder at gøre med mennesker, der er særligt udsatte psykisk. Det betyder ikke, at de konstant er dårlige, at de konstant har en udadreagerende adfærd, eller at de altid er uarbejdsdygtige. Helt grundlæggende skal de derfor have en hverdag som alle os andre. En hverdag med beskæftigelse, bolig og alle de forpligtelser, der hører med til en hverdag.

Nu hører vi så i kølvandet på den tragiske sag fra Lindegården, at der skal oprettes særlige institutioner til de "tunge", til de farlige. Det er de samme mennesker, der i årevis kun har haft igennem svingdøren i det psykiatriske system. De svinger mellem en tilstand af ikke at være færdigbehandlet og derfor ikke værende i stand til at fungere i et botilbud. De skal nu parkeres på særligt sikrede institutioner uden den socialpædagogiske helhedsindsats med bolig, beskæftigelse og behandling.

De er ikke raske

Skulle vi ikke prøve at færdigbehandle borgerne, før vi eksperimenterer med at placere dem i institutioner for borgere, vi kalder "tunge"? Det er systemet, der har gjort dem tunge. Forleden skrev Charlotte Fischer fra Danske Regioner, at raske ikke skal være på hospitalet. Det her handler ikke om raske. Det er mennesker med permanente psykiske lidelser. De bliver ikke bare raske, men de kan blive færdigbehandlede, så de kan leve et liv med den støtte, som de har brug for.

Granhøjen har 120 beboere i forskellige botilbud. Vi oplevede for år tilbage, at beboerne blev udskrevet alt for hurtigt, når de havde brug for at være indlagt på en psykiatrisk afdeling. Derfor valgte vi at oprette vores eget private psykiatriske hospital, så vi kan indlægge beboerne til den psykiatriske behandling, de har brug for i kortere eller længere tid. Vi kan have et tæt samarbejde mellem botilbud og hospital - også efter en indlæggelse. Det virker og må være et system til inspiration i den aktuelle debat.

Lyt til oplevelserne først

Det er ikke relevant at diskutere nye former for botilbud, før vi hører, hvad oplevelserne er i sektoren, og før vi handler på dem. Når botilbud ikke kan få samarbejde med psykiatrien og må se deres beboere være svingdørspatienter, rammer vi alle borgere med psykiske lidelser – også dem der ikke gør en flue fortræd.

Det handler jo ikke kun om de borgere, som er så trængte og dårlige, at de er udadreagerende. Det handler om at undgå, at flere psykisk syge kommer i den situation, hvor de begår vold, kriminalitet, bliver misbrugere, hjemløse eller på anden måde mister fodfæstet i livet. Ellers ender vi med en situation, hvor alle psykisk udsatte skal bo i særligt sikre institutioner.

debat@altinget.dk